

ת"פ 54754/11/12 - מדינת ישראל נגד מ' מ'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54754-11-12 מדינת ישראל נ' מ'(אחר/נוסף)

בפני	כב' השופט ירון מינטקביץ
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מ' מ' ע"י עו"ד משה יצחק אוסדיטשר

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשלושה אישומים של מעשה מגונה בקטין, אותם ביצע בסוף שנת 2012, עת שימש איש צוות בפנימייה תורנית, בה שהה משנת 2011 הקטין מ.ח., יליד שנת 1999 (להלן: **המתלונן**). להלן פרטיהם:

אישום ראשון

בסמוך לחודש אוקטובר 2012 יצאו הנאשם והמתלונן למרכז מסחרי סמוך לפנימייה, לבקשת המתלונן. במהלך שהותם מחוץ לפנימייה אמר הנאשם למתלונן לבוא עמו לביתו, הנמצא בסמוך, והמתלונן נענה לו. כאשר היו השניים בביתו של הנאשם התפשט הנאשם, שכב על מיטה והורה למתלונן להתפשט ולשכב עליו. המתלונן נענה לנאשם ושכב עליו, תוך שאברי המין שלהם נוגעים זה בזה. במהלך הארוע הגיע הנאשם לסיפוק מיני ושפך זרעו על גופו של המתלונן.

אישום שני

בסמוך לחודש ספטמבר שנת 2012, היתה הופעה של קוסם בפנימייה. במהלך ההופעה קרא הנאשם למתלונן להתלוות אליו לחדרו. המתלונן אמר לנאשם כי הוא מעונין לראות את ההופעה, אך הנאשם שב וקרא לו, עד שהמתלונן התרצה ובא עמו לחדרו. בחדרו של המתלונן, הורה הנאשם למתלונן להחליף מכנסיו ואז שפסף את אבר מינו של המתלונן בידו.

לאחר מכן אמר הנאשם למתלונן לבוא למשרדו על מנת לסייע לו בעבודות משרדיות. במשרד התיישב הנאשם על כסא ואמר למתלונן לעמוד מולו ולהוריד מכנסיו ואז נגע באזור אבר מינו של המתלונן, אמר לו לשבת עליו וליטף את בטנו ומפשעתו של המתלונן.

בהמשך חזרו הנאשם והמתלונן לחדרו של המתלונן ושם אמר הנאשם למתלונן כי הוא רוצה לקלח אותו, והורה לו להכנס למקלחת. המתלונן נענה לנאשם ונכנס למקלחת, אך ביקש כי הנאשם יכנס חמש דקות אחריו. הנאשם המתין מספר דקות ואז התפשט ונכנס למקלחת, שם סיבן את המתלונן ושפסף את אבר מינו, עד שהמתלונן הגיע לזקפה. לאחר מכן שאל את המתלונן אם הוא אוהב אותו והאם "הלמטה" שלו חמוד.

עמוד 1

אישום שלישי

בתחילת חודש נובמבר שנת 2012 הגיע המתלונן לפנימיה במוצאי שבת, אך המקום היה נעול ועל כן פנה לביתו של הנאשם. הנאשם לא היה בבית והמתלונן המתין לו. כאשר הגיע הנאשם, אמר למתלונן להתפשט ולהתקלח והמתלונן נענה לו. כאשר יצא המתלונן מהמקלחת התפשט הנאשם ואמר למתלונן לשכב עליו. המתלונן ציית לנאשם ושכב עליו ובעקבות זאת הגיע הנאשם לסיפוק מיני.

הסדר הטעון

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר טיעון, בו הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של שלוש שנות מאסר, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן, וההגנה תטען באופן חופשי. הסדר הטעון נכרת לאחר שמיעת עדות המתלונן, אך בטרם העידו יתר עדי המאשימה.

טענות הצדדים

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם שלוש שנות מאסר ופיצוי משמעותי למתלונן. בטעונו שם דגש על הפגיעה הקשה במתלונן, קטין אשר היה נתון לפיקוחו של הנאשם, על המעילה באחריותו של הנאשם כלפי הקטין, כמי שהופקד על חינוכו, ועל חומרתן הרבה של העבירות אותן עבר הנאשם.

ב"כ המאשימה הטעים, כי תקרת העונש לו עותרת המאשימה מבטא התחשבות בכל הנתונים המקלים העומדים לזכות הנאשם, ותקרה זו היא להבנתו העונש המינימלי הראוי לנאשם.

בטרם שמיעת טעוני ההגנה, העידו אשת הנאשם, חמו וגיסו וכן המעסיק של אשתו, אשר מסרו פרטים על מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם ועל השבר שנגרם להם עקב מעצרו של הנאשם וחשיפת מעשיו. גם הנאשם אמר את דברו, הביע חרטה על מעשיו וביקש לקבל טיפול על מנת להבריא את עצמו ולפתוח דף חדש.

ב"כ הנאשם טען כל אשר ניתן לומר לזכותו. בדבריו שם דגש על נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, העולות מתסקיר שירות המבחן, על מצוקתה הכלכלית של משפחתו והשבר הגדול אשר נגרם לנאשם ומשפחתו בשל מעשיו. בדבריו לא הקל ראש בנזק אותו גרם הנאשם למתלונן, אך האיר כל נקודת זכות אותה ניתן למצוא בנאשם, ובעיקר הודאתו וחרטתו, ורצונו לקבל טיפול, על מנת להתמודד עם משבר הזהות שלו. לאור אלו ביקש לדחות מתן גזר הדין בשנה וחצי, במהלכה ישהה הנאשם במרכז יום לטיפול בעברייני מין.

נסיבות העבירה

חומרת מעשיו של הנאשם זועקת: הנאשם ניצל את האמון אשר ניתן בו, כאיש חינוך המופקד על נערים רכים בשנים, השוהים בפנימיה המיועדת לנערים הסובלים מבעיות וקשיים שונים, והפך את המתלונן, נער שטרם מלאו לו ארבע עשרה שנה, לכלי לסיפוק יצריו. חומרת המעשים מתבטאת בשני מישורים, המעשה והעושה:

מבחינת עצם המעשים, מדובר במעשים הנמצאים ברף הגבוה של המדרג הפנימי של העבירה. בכל המקרים הנאשם

פשט בגדיו והורה למתלונן להתפשט בעצמו. במקרים מושא האשומים הראשון והשלישי, הנאשם השכיב את הקטין עליו, התחכך בו ושפך את זרעו. במקרה מושא האשום השני התקלח עם הקטין ואונן לו, לאחר שקודם לכן נגע באבר מינו של המתלונן וליטף את גופו ואף הורה לו לשבת עליו. המדובר במעשים נקלים ובזויים, אשר יש בהם פגיעה ברורה וקשה בקרבן.

מישור החומרה השני הוא זהות העושה: הנאשם שימש איש צוות חינוכי בפנימיה. ניתן בו אמון שיחנך את המתלונן ויקדמו, ואמון זה הופר הפרה שאין קשה ממנה. במיוחד חמורה העובדה, שמעשים נעשו בפנימיה המיועדת לנערים הסובלים מקשיים שונים, אליה נשלח המתלונן בצו של רשויות הרווחה. הנאשם היה מודע לחולשתו וקשייו של המתלונן, ובמקום לגונן עליו, לסייע לו ולחזקו, כפי שהיה אמור לעשות, עשה אותו כלי לסיפוק יצריו.

אין בידי תסקיר נפגע עבירה, המפרט נזקיו של המתלונן. עם זאת, המתלונן העיד לפני והתרשמתי באופן ישיר מהפגיעה אותה חווה. אוסיף עוד, כי גם ללא תסקיר, ברורה הפגיעה הקשה אשר נגרמת לקרבן עבירת מין חמורה, במיוחד כאשר הפגיעה נגרמת על ידי אדם קרוב, בו נותן הנפגע אמון. מעשים אלו יש בהם לערער את עולמו של קרבן העבירה ולא יכול להיות ספק, כי תוצאותיהם ילוו את המתלונן שנים רבות.

לנוכח הסדר הטעון, אינני נדרש לקבוע מתחם עונש למעשיו של הנאשם, שכן הצדדים קבעו טווח ענישה מוסכם. הגישה הרווחת היא, כי כאשר הצדדים מגיעים להסדר טעון, הסכמתם יכולה לבוא במקום מתחם העונש, כל עוד היא סבירה ואינה חורגת מן הראוי. לו הייתי נדרש לקבוע מתחם עונש הולם למעשים, יש להניח כי הרף הנמוך היה מאסר בפועל לתקופה של שנה וחצי בגין כל אחד מן האשומים, תוך חפיפה מסוימת בין האשומים. זאת, בין היתר, בשים לב לכך שעונש המינימום בגין העבירה בה הורשע הנאשם הוא רבע מן העונש המירבי, העומד של שבע שנות מאסר. כמו כן, יש מקום לפסוק למתלונן פיצוי משמעותי בגין נזקיו.

נסיבותיו של הנאשם

הנאשם יליד 1988. נשוי ואב לתשעה ילדים. משתייך למגזר החרדי. אין לחובתו הרשעות קודמות או מעורבות אחרת בפלילים.

מהערכת המסוכנות עולה, כי הנאשם הודה בביצוע עבירות מין, אך תיאר הארועים באופן שונה מהמתואר בכתב האשום. מהגרסה אותה הציג הנאשם בפני מעריך המסוכנות נראה, כאילו לתפיסתו של הנאשם, המתלונן הוא שפיתה בו ויזם את המעשים ואילו הנאשם נגרר אחריו, משום שחשש לסרב לו וגם בשל משיכתו למתלונן. עוד עולה, כי זהותו המינית של הנאשם אינה מקובעת. מעריך המסוכנות קבע, כי קיימת אצל הנאשם מסוכנות בינונית לחזרה על מעשיו. עוד ציין המעריך, כי הנאשם זקוק לטיפול ממסדי בעברייני מין ומתאים לטיפול כאמור.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מודה בכך שביצע מעשים מגונים במתלונן, תוך קבלת אחריות חלקית בלבד לגבי מעשיו ומכחיש פרטי העבירות (הנאשם לא ביקש לחזור בו מן ההודאה). השירות זיהה אצל הנאשם עיוותי חשיבה בהתייחסותו לארועים. הנאשם תופס את המתלונן כמי שיזם את המעשים ואת עצמו כמי שפיתה על ידי המתלונן (ואזכיר - נער שטרם מלאו לו ארבע עשרה) וכי הנאשם ראה את הקשר בינו ובין המתלונן כקשר שוויוני, מבלי שהכיר בפערי הכוחות בינו, איש צוות חינוכי בפנימיה, ובין המתלונן - חניך בפנימיה שהופנה אליה בצו רשויות הרווחה. עוד עולה, כי הנאשם הבין כי המתלונן נפגע ממעשיו ומביע כלפיו אמפתיה, אך יחד עם זאת מטיל עליו את האחריות למעשים.

שירות המבחן העריך, כי הנאשם יוכל להפיק תועלת מהליך טיפולי לעברייני מין, והעלה את האפשרות לשלבו במרכז יום לעברייני מין, למשך שנה וחצי, תוך דחיית גזר דינו. עם זאת, המלצתו של שירות המבחן היא, כי לאור חמרת העבירה ולנוכח העובדה שהנאשם לא התחיל בטיפול חרף חלוף הזמן מאז המעשים, יש להשית עליו עונש מאסר ולשלבו במרכז טיפול במסגרת שירות בתי הסוהר.

השירות גם התיחס לפגיעה אשר נגרמה למשפחת הנאשם עקב מעצרו וחשיפת מעשיו.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי לנסיבות הענין וטעוני הצדדים, לא ראיתי מנוס מהשתת מאסר משמעותי על הנאשם. כן ראיתי לחייבו בפיצוי משמעותי למתלונן.

בצד החומרה נמצאים חומרת מעשי הנאשם, הפגיעה הקשה במתלונן והמעילה הבוטה באמון אשר ניתן בנאשם כאיש צוות חינוכי. הפגיעה במתלונן הועצמה עקב הצורך להעיד לפני על המעשים שבוצעו בו. אך מובן הוא, כי לא אחמיר עם הנאשם בשל העובדה שבשלב ראשון עמד על חפותו. עם זאת, בתיקים מעין אלו, קבלת אחריות מוקדמת, החוסכת מקרבן העבירה את הקושי שבמתן עדות, היא שיקול מרכזי לקולא, אשר אינו מתקיים בנאשם שלפני.

עוד אוסיף, כי תסקיר שירות המבחן מגלה תמונה מטרידה, כי הנאשם מקבל אחריות חלקית בלבד למעשיו, אינו מפנים את מלוא חומרתם, ומציג גרסה "מרוככת", שלא לומר מטעה, של המעשים, כאילו המתלונן הוא שיזם המעשים והנאשם נגרר אחריו. השירות ראה בכך עיוותי חשיבה אופייניים לעברייני מין - מסקנה המתיישבת עם ההערכה, לפיה קיימת מסוכנות בינונית כי הנאשם יחזור על מעשיו בעתיד.

מנגד, בצד הזכות, ראיתי את עברו הנקי של הנאשם, הודאתו וחרטתו. כמו כן, נתתי משקל לשבר שנגרם למשפחת הנאשם עקב גילוי המעשים ומעצר הנאשם. עוד נתתי משקל לעובדה שהנאשם היה עצור משך למעלה מחודש ולאחר מכן היה נתון במעצר בית ממושך, לתקופה של כשנה. אעיר, לענין משך מעצר הבית, כי ההגנה בקשה לדחות הדיונים מספר פעמים ולאחר שהודה הנאשם והורשע, בקש ב"כ לדחות הטעונים לעונש במספר חודשים. דחיה נוספת נגרמה בשל הצורך לקבל תסקיר שירות המבחן והערכת מסוכנות.

לסיכום, באיזון הכולל, שבין השיקולים לחומרה ולקולה, ראיתי כי הכף נוטה בבירור לצד החומרה. לא ראיתי כי ניתן לקבל הבקשה לדחות מתן גזר הדין בשנה וחצי, במהלכה ישתלב הנאשם בסדנה טיפולית, אשר רק אחריה יגזר ענשו. זאת, בין היתר, לנוכח הערכת המסוכנות והמלצת שירות המבחן.

לפיכך גוזר על הנאשם את הענשים הבאים:

- א. שנתיים וחצי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 16.3.14. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם. הצדדים יגישו הודעה מוסכמת בענין זה עד ליום 16.2.14.
- ב. שמונה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מין שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת מין שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו.

מהמאסר.

ד. פיצוי למתלונן מ.ח. בסך 30,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 6.4.14. המאשימה תודיע למזכירות פרטי חשבון בנק של המתלונן או הוריו עד ליום 16.2.14.

עלהנאשם לתאמתהכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

בשולי הדברים אעיר, כי טוב יעשה שירות בית הסוהר, אם ישלב הנאשם בתכנית טיפולית לעברייני מין במסגרת תקופת ריצוי ענשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתנה היום, ה' אדר תשע"ד, 05 פברואר 2014, במעמד הצדדים.